

หัวข้อเค้าโครงเรื่องของผลงาน
(กรณีลักษณะงานวิชาการ)

๑. ชื่อผลงาน การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือน ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

๒. บทนำ/ความสำคัญของปัญหา

พื้นที่ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่มีสมบัติทางเคมีของดินที่ไม่เอื้อต่อการเพิ่มผลผลิตพืช กล่าวคือดินมีปริมาณธาตุอาหารหลักต่ำ อินทรีย์วัตถุต่ำ ทำให้มีระดับความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ส่วนการผลิตพืชหลัก เช่น ข้าว พืชไร่ และพืชผักชนิดอื่นๆ จะได้ผลผลิตที่ต่ำ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อรายได้ของเกษตรกรในพื้นที่ อย่างไรก็ตามเกษตรกรส่วนหนึ่งได้พยายามหาแนวทางเพื่อยกระดับผลผลิตและรายได้ของตน โดยการปรับเปลี่ยนชนิดพืชและรูปแบบการปลูกพืชแบบเดิมๆ หันไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า โดยใช้ระบบการปลูกพืชแบบประณีตมากขึ้น ภายใต้โรงเรือนหรือแบบระบบปิด ซึ่งพืชอีกชนิดหนึ่งที่เกษตรกรในพื้นที่ให้ความสนใจและปลูกกันมากขึ้น คือ มะเขือเทศพันธุ์รับประทานผลสด

มะเขือเทศพันธุ์รับประทานผลสดที่ปลูกกันมากคือ มะเขือเทศเชอร์รี่ ถือว่าเป็นพืชอายุสั้นให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเร็ว มีลักษณะผลเล็กที่มีรสชาติหวานอมเปรี้ยวเนื้อแน่น มีกลิ่นหอม และมีแหล่งสารอาหารที่สำคัญ ได้แก่ แร่ธาตุ วิตามินเอ วิตามินซี วิตามินอี สารแคโรทีนอยด์ และโพลีฟีนอล ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการต้านสารอนุมูลอิสระ ลดปริมาณไขมันไม่ดี (LDL-cholesterol) และลดอุบัติการณ์การเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจและมะเร็งต่อมลูกหมาก (สราทิพ ภมรประวัตติ, ๒๕๕๒) สำหรับระยะเวลาการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนจนถึงระยะการเก็บเกี่ยวใช้เวลา ๙๐ วัน ได้ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ (วิณา จิรจรรย์ากุล, ๒๕๕๓) และได้ผลตอบแทนที่เป็นกำไรเฉลี่ยประมาณ ๕๒,๐๐๐ บาทต่อไร่ต่อปี ในปัจจุบันมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญอีกชนิดหนึ่ง เนื่องจากมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนเป็นพืชผักที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งผู้บริโภคนิยมรับประทานผลสด เพราะเชื่อว่าเป็นพืชเพื่อสุขภาพ (ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว, ๒๕๕๒) นอกจากนี้ยังมีการแปรรูปให้สามารถยืดอายุการเก็บรักษาให้ยาวนาน เพิ่มมูลค่าให้สินค้าในรูปของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนอบแห้ง และแช่อิ่ม (วิณา จิรจรรย์ากุล, ๒๕๕๓) จึงทำให้ภาครัฐเกิดการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนเพื่อป้อนเข้าสู่ตลาด ที่มีความต้องการสูงมาก (กรมส่งเสริมการเกษตร, ๒๕๕๑) และแนวโน้มความต้องการผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนปลอดภัย มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผู้บริโภคมีการตื่นตัวจากการตกค้างของสารเคมีที่ส่งผลต่อสุขภาพ อีกทั้งนโยบายของรัฐบาลยังเน้นด้านการเกษตรแบบปลอดภัยมากขึ้น ดังนั้นในกระบวนการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนด้วยวิธีเกษตรอินทรีย์จึงเป็นที่สนใจทั้งทางด้านการเกษตร ผู้ผลิต และผู้บริโภค เนื่องจากการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนที่ผ่านมามีการใช้ปุ๋ยเคมี สารควบคุมโรค และกำจัดแมลงเป็นหลัก จึงส่งผลให้เกิดการตกค้างของสารเคมีตามมา เพื่อเป็นการยกระดับผลผลิตพืชให้สูงขึ้น เกษตรกรในพื้นที่ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้นิยมปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนกันมากขึ้น แต่รูปแบบการปลูกของเกษตรกรยังมีความเสี่ยงในเรื่องของสารปนเปื้อน หรือสารเคมี เกษตรกรจึงได้เรียนรู้การผลิตปุ๋ยหมักโดยการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร หรือนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์ การทำน้ำหมัก

ชีวภาพจากเศษหัวปลาและเศษผลไม้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ในปัจจุบันนี้จึงได้ศึกษาวัสดุปลูกที่เป็นวัสดุอินทรีย์ คือ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังจากบริษัท อุบลไบโอ เอทานอล จำกัด(มหาชน)ร่วมกับการใช้ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ และเสริมการเจริญเติบโตด้วยการฉีดพ่นน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ เพื่อช่วยลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมี ลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งได้ผลผลิตที่มีความปลอดภัยอีกด้วย

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมุ่งเน้นช่วยเหลือเกษตรกรในการใช้วัสดุปลูกแทนการปลูกในดิน เพื่อการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต และคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ให้ได้ผลผลิตที่มีความปลอดภัย โดยการใช้ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ และการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ นอกจากเกษตรกรจะได้ผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น และได้ผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ที่ปลอดภัยแล้ว ยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงบำรุงดินสำหรับปลูกให้มีปริมาณธาตุอาหารเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งทำให้มีคุณสมบัติทางด้านเคมี ชีวภาพ และกายภาพดีขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีสะอาดเพื่อลดสารตกค้างในดิน มุ่งเน้นการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่เชิงคุณภาพด้านเกษตรอินทรีย์มากขึ้น และกรรมวิธีการผลิตของเกษตรกรที่มีความมั่นคง และยั่งยืนต่อไป

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของวัสดุปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน ตำบลเมืองศรีไค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

๓.๒ เพื่อศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน

๓.๓ เพื่อศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน

๔. ขอบเขตการศึกษา

ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์เมืองศรีไค ตำบลเมืองศรีไค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน โดยเป็นเกษตรกรสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งทำการเก็บข้อมูลภายใน ๑ ปี

๕. ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๒ ถึง เดือนมีนาคม ปี ๒๕๖๓

สถานที่ดำเนินการ

โรงเรือนเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์เมืองศรีไค ตำบลเมืองศรีไค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

๖. ผู้ดำเนินการ

๖.๑ นางจิตรทิวา เหลืองวิเศษ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ มีหน้าที่ วางแผนการดำเนินการ คัดคว้าเอกสาร รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผล เขียนรายงาน และจัดทำรูปแบบฉบับสมบูรณ์ ปฏิบัติงาน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

๗. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

๗.๑ ทำการสำรวจ รวบรวมข้อมูล และคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสม คือ พื้นที่ตำบลเมืองศรีโค อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์เมืองศรีโค

๗.๒ ขั้นตอนการดำเนินงาน

ทำการศึกษาโดยวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) จำนวน ๒ วิธีการ คือ

- วิธีการที่ ๑ วิธีเกษตรกร ใช้ปุ๋ยคอก ปลูกลงดิน ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโนลงดิน

- วิธีการที่ ๒ ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูปเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูปเปอร์ พด.๒ และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโนลงในตะกร้า

๗.๒.๑ การผลิตปุ๋ยหมัก

๗.๒.๑.๑ ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังที่ได้จากโรงงานอุตสาหกรรม คือ บริษัทอุบลไบโอ เอทานอล จำกัด (มหาชน) อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

๗.๒.๑.๒ การผลิตปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูปเปอร์ พด.๑ ที่ดำเนินการผลิตร่วมกันภายในกลุ่มธนาคารเกษตรอินทรีย์ มีส่วนผสมและวิธีการ ดังนี้

๑) ส่วนผสมของวัสดุในการทำปุ๋ยหมัก ๑ ตัน ประกอบด้วย

ใบไม้แห้ง	๕๐๐	กิโลกรัม
ปุ๋ยคอก	๓๐๐	กิโลกรัม
รำข้าว	๑๐๐	กิโลกรัม
แกลบดำ	๑๐๐	กิโลกรัม
สารเร่งซูปเปอร์ พด.๑	๑	ซอง

๒) ละลายสารเร่งซูปเปอร์ พด.๑ ในน้ำ ๒๐ ลิตร นาน ๑๕ นาที

๓) ทำการกองเศษใบไม้แห้งอัตรา ๕๐๐ กิโลกรัม ให้มีขนาดความกว้าง ๒ เมตร ความยาว ๓ เมตร และความสูง ๓๐ เซนติเมตร ย่ำให้พอแน่นและรดน้ำให้ชุ่ม

๔) นำปุ๋ยคอกอัตรา ๓๐๐ กิโลกรัม โดยโรยที่ผิวหน้าเศษใบไม้แห้งให้ทั่ว โรยรำข้าวอัตรา ๑๐๐ กิโลกรัม และโรยแกลบดำอัตรา ๑๐๐ กิโลกรัม จากนั้นรูดสารละลายสารเร่งซูปเปอร์ พด.๑ ให้ทั่ว

๕) กลับกองปุ๋ยหมักทุก ๑๐ วัน ควบคุมความชื้นให้อยู่ที่ระดับ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อทำการหมักปุ๋ยครบ ๖๐ วัน สามารถนำไปใช้ได้

๗.๒.๒ การผลิตน้ำหมักชีวภาพ

การผลิตน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูปเปอร์ พด.๒ ที่ดำเนินการผลิตร่วมกันภายในกลุ่มธนาคารเกษตรอินทรีย์ มีส่วนผสมและวิธีการ ดังนี้

๑) ส่วนผสมของวัสดุในการผลิตน้ำหมักชีวภาพจำนวน ๕๐ ลิตร ประกอบด้วย

เศษหัวปลา	๓๐	กิโลกรัม
เศษผลไม้	๑๐	กิโลกรัม
กากน้ำตาล	๑๐	กิโลกรัม
สารเร่งซูเปอร์ พด.๒	๑	ซอง

๒) ละลายสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ ในน้ำ ๑๐ ลิตร นาน ๕ นาที

๓) นำเศษหัวปลา และเศษผลไม้อัตรา ๔๐ กิโลกรัม ใส่ลงในถังหมักขนาด ๑๒๐ ลิตร จากนั้นใส่กากน้ำตาลอัตรา ๑๐ กิโลกรัม และเทละลายสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ ผสมคลุกเคล้าให้เข้ากัน จากนั้นปิดฝาไม่ต้องสนิท และคน ๒ ครั้งต่อวัน เมื่อทำการหมักครบ ๒๑ วัน สามารถนำไปใช้ได้

๗.๒.๔ การผสมวัสดุปลูกลงปลูกในตะกร้าพลาสติกขนาด ๑๔x๑๐ นิ้ว โดยใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลัง และปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด. ๑ (อัตราส่วน ๑ ต่อ ๑)

๗.๓ การปลูกและดูแลรักษาต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน

๗.๓.๑ ทำการเพาะเมล็ดมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน โดยการหยอดเมล็ดลงในถาดหลุม และใช้วัสดุพีทมอส จากนั้นรดน้ำให้ชุ่ม ดูแลรักษาต้นกล้าทุกๆ วัน จนกระทั่งต้นกล้ามะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนมีอายุ ๒๐ วัน

๗.๓.๒ นำต้นกล้ามะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนที่มีอายุ ๒๑ วัน ย้ายลงปลูกในตะกร้าพลาสติกขนาด ๑๔x๑๐ นิ้ว ที่มีการบรรจุวัสดุปลูก คือ กากมันสำปะหลัง และปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ (อัตราส่วน ๑ ต่อ ๑) โดยเรียงเป็นจำนวน ๓ แถวๆ ละ ๒ แถว ในโรงเรือนขนาด ๖x๒๐ เมตร ทำให้ได้ต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนจำนวน ๑๔๒ ต้น

๗.๓.๓ ทำการให้น้ำแบบระบบน้ำหยดทุกๆ ๕ วัน โดยการใช้ น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ อัตรา ๑๕ ลิตรต่อไร่ แทนการให้น้ำด้วยน้ำเปล่า

๗.๓.๔ ทำการเติมวัสดุปลูก คือ กากมันสำปะหลัง และปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ (อัตราส่วน ๑ ต่อ ๑) ทุกๆ ๓๐ วัน รวมจำนวน ๖ ครั้ง

๗.๓.๕ ทำการตัดแต่งกิ่ง และดอกข้อที่ ๑ และข้อที่ ๒ เมื่อต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนมีอายุ ๖๐ วัน และควรเลือกไว้กิ่งไม่เกิน ๒ กิ่ง เพื่อความสมบูรณ์ของผลและแต่งใบให้มีปริมาณเหมาะสมกับข้อผล

๗.๓.๖ ทำการดูแลรักษาต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนตามความจำเป็น

๗.๔ การเก็บข้อมูล

๗.๔.๑ วัสดุปลูก คือ ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังของบริษัท อุบลไปโอ เอทานอล จำกัด (มหาชน) และปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ โดยเก็บตัวอย่างเพื่อนำไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร ได้แก่

๑) ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังของ บริษัทอุบลไป โอเอทานอล จำกัด(มหาชน) นำไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร ได้แก่ ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณไนโตรเจน (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณฟอสฟอรัส (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณโพแทสเซียม (เปอร์เซ็นต์) และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน

๒) ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ นำไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร ได้แก่ ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณไนโตรเจน (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณฟอสฟอรัส (เปอร์เซ็นต์) ปริมาณโพแทสเซียม (เปอร์เซ็นต์) และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน

๗.๔.๒ การเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน ได้แก่ ความสูง (เซนติเมตร) ทำการวัดความสูงจำนวน ๖ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน) ครั้งที่ ๒ (อายุ ๕๖ วัน) ครั้งที่ ๓ (อายุ ๙๘ วัน) ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๑๒ วัน) ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๔๐ วัน) และครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน)

๗.๔.๓ คุณภาพและผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน ได้แก่ น้ำหนักเฉลี่ย (กรัมต่อผล) จำนวนผลต่อช่อเฉลี่ย (ผลต่อช่อ) ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัมต่อไร่) และคุณภาพผลผลิตด้านความหวานเฉลี่ย (บrix) ทำการเก็บข้อมูลจำนวน ๑๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน) ครั้งที่ ๒ (อายุ ๙๑ วัน) ครั้งที่ ๓ (อายุ ๙๘ วัน) ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๐๕ วัน) ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๑๒ วัน) และครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๑๙ วัน) ครั้งที่ ๗ (อายุ ๑๒๖ วัน) ครั้งที่ ๘ (อายุ ๑๓๓ วัน) ครั้งที่ ๙ (อายุ ๑๔๐ วัน) ครั้งที่ ๑๐ (อายุ ๑๔๗ วัน) ครั้งที่ ๑๑ (อายุ ๑๕๔ วัน) และครั้งที่ ๑๒ (อายุ ๑๖๑ วัน) และครั้งที่ ๑๓ (อายุ ๑๖๘ วัน)

๗.๔.๔ เก็บข้อมูลโดยการสอบถามข้อมูลด้านต้นทุนและรายได้ของเกษตรกรจำนวนทั้ง ๓ ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ ๑ ก่อนดำเนินการ ครั้งที่ ๒ ดำเนินการ และครั้งที่ ๓ หลังดำเนินการ พร้อมทั้งวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

๗.๕ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เขียนรายงาน และจัดทำรูปแบบฉบับสมบูรณ์

๘. ผลวิเคราะห์/ผลการศึกษา

การศึกษานี้ได้ทำการศึกษการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชูปเปอร์ พด.๑ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานีจึงได้นำภารกิจด้านการพัฒนาที่ดิน โดยได้ทำการศึกษาการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนในสภาพโรงเรือนจำนวน ๒ วิธีการ คือ วิธีการที่ ๑ วิธีเกษตรกร การใช้ปุ๋ยคอกปลูกลงดิน ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนลงดิน วิธีการที่ ๒ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชูปเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งชูปเปอร์ พด.๒ และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนลงในตะกร้า ได้ผลการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

๘.๑ ผลการศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชูปเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของวัสดุปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนในสภาพโรงเรือน

จากการนำเอาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์ คือ ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังมาใช้ร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชูปเปอร์ พด.๑ เพื่อเป็นวัสดุปลูก และเมื่อได้ทำการเก็บตัวอย่างปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร ดังตารางที่ ๑ พบว่า ค่าความเป็นกรดเป็นด่างมีค่าเท่ากับ ๘.๑๐ ปริมาณอินทรีย์วัตถุมีค่าเท่ากับ ๒๐.๑๓ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจนมีค่าเท่ากับ ๑.๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสมีค่าเท่ากับ ๐.๒๑ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณโพแทสเซียมมีค่าเท่ากับ ๑.๐๔ เปอร์เซ็นต์ และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนเท่ากับ ๘.๓๘:๑

ตารางที่ ๑ ค่าการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลัง

ค่าการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลัง
ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง	๘.๑๐
ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (เปอร์เซ็นต์)	๒๐.๑๓
ปริมาณไนโตรเจน (เปอร์เซ็นต์)	๑.๐๐
ปริมาณฟอสฟอรัส (เปอร์เซ็นต์)	๐.๒๑
ปริมาณโพแทสเซียม (เปอร์เซ็นต์)	๑.๐๔
อัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน	๘.๓๘:๑

สำหรับการเก็บตัวอย่างปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ไปวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหาร ดังตารางที่ ๒ พบว่า ค่าความเป็นกรดเป็นด่างมีค่าเท่ากับ ๗.๕๐ ปริมาณอินทรีย์วัตถุมีค่าเท่ากับ ๒๕.๙๑ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจนมีค่าเท่ากับ ๑.๒๘ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสมีค่าเท่ากับ ๑.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณโพแทสเซียมมีค่าเท่ากับ ๑.๖๔ เปอร์เซ็นต์ และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนเท่ากับ ๑๒.๐๐

ตารางที่ ๒ ค่าการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑

ค่าการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง	๗.๕๐
ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (เปอร์เซ็นต์)	๒๕.๙๑
ปริมาณไนโตรเจน (เปอร์เซ็นต์)	๑.๒๘
ปริมาณฟอสฟอรัส (เปอร์เซ็นต์)	๑.๒๗
ปริมาณโพแทสเซียม (เปอร์เซ็นต์)	๑.๖๔
อัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน	๑๒.๐๐

๘.๒ ผลการศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือน

จากการศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือน โดยได้ทำการศึกษการผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือนมี ๒ วิธีการ คือ วิธีการที่ ๑ วิธีเกษตรกร ใช้ปุ๋ยคอกปลูกลงดิน ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกลงมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนลงดิน วิธีการที่ ๒ ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำโดยการ

ใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ลงในตะกร้า ได้ผลการศึกษา ดังนี้

๘.๒.๑ ความสูง

ความสูงของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ ดังตารางที่ ๓ พบว่า เมื่อทำการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน จากนั้นได้ทำการวัดความสูงของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่จำนวน ๖ ครั้ง ตามอายุการเจริญเติบโต วิธีเกษตรกรมีแนวโน้มการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงการวัดการเจริญเติบโตในด้านความสูงครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน) มีความสูงเท่ากับ ๓๙๑.๓๐ เซนติเมตร ในขณะที่การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ในครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน) มีความสูงเท่ากับ ๔๐๙.๑๐ เซนติเมตร โดยต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีการเจริญเติบโตในด้านความสูงต้นในทิศทางที่สูงเพิ่มขึ้นมากกว่า

ตารางที่ ๓ ความสูงของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล	ความสูงของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ (เซนติเมตร)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน)	๑๖.๙๐	๑๕.๗๐
ครั้งที่ ๒ (อายุ ๕๖ วัน)	๙๐.๒๐	๘๗.๘๐
ครั้งที่ ๓ (อายุ ๙๘ วัน)	๑๖๘.๙๐	๑๖๗.๔๐
ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๑๒ วัน)	๒๗๖.๓๐	๒๗๕.๒๐
ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๔๐ วัน)	๓๓๔.๓๐	๓๕๔.๑๐
ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน)	๓๙๑.๓๐	๔๐๙.๑๐

๘.๒.๒ น้ำหนัก

สำหรับน้ำหนักผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ โดยมีการเก็บข้อมูลจำนวน ๑๓ ครั้งต่อรอบการปลูกต่อปี จากตารางที่ ๔ พบว่า วิธีเกษตรกรมีน้ำหนักอยู่ระหว่าง ๗.๐๐-๑๔.๕๐ กรัมต่อผล และมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐.๘๕ กรัมต่อผล ในขณะที่การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง ๗.๖๐-๑๓.๑๐ กรัมต่อผล และมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐.๕๙ กรัมต่อผล โดยน้ำหนักผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ที่เกษตรกรเลือกใช้วิธีเกษตรกรมีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันกับการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ และมีความน้ำหนักเฉลี่ยที่ดีกว่า

ตารางที่ ๕ น้ำหนักของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล	น้ำหนักของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ (กรัมต่อผล)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับ ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน)	๑๔.๕๐	๑๓.๑๐
ครั้งที่ ๒ (อายุ ๕๑ วัน)	๑๓.๗๐	๑๒.๙๐
ครั้งที่ ๓ (อายุ ๕๘ วัน)	๑๒.๐๐	๑๑.๖๐
ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๐๕ วัน)	๑๑.๕๐	๑๐.๘๐
ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๑๒ วัน)	๑๑.๔๐	๑๐.๗๐
ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๑๙ วัน)	๑๐.๙๐	๑๐.๓๐
ครั้งที่ ๗ (อายุ ๑๒๖ วัน)	๑๐.๙๐	๑๐.๕๐
ครั้งที่ ๘ (อายุ ๑๓๓ วัน)	๑๐.๖๐	๑๐.๔๐
ครั้งที่ ๙ (อายุ ๑๔๐ วัน)	๑๐.๙๐	๑๐.๘๐
ครั้งที่ ๑๐ (อายุ ๑๔๗ วัน)	๑๐.๐๐	๑๐.๒๐
ครั้งที่ ๑๑ (อายุ ๑๕๔ วัน)	๙.๑๐	๙.๖๐
ครั้งที่ ๑๒ (อายุ ๑๖๑ วัน)	๘.๕๐	๙.๒๐
ครั้งที่ ๑๓ (อายุ ๑๖๘ วัน)	๗.๐๐	๗.๖๐
ค่าเฉลี่ย	๑๐.๘๕	๑๐.๕๙

๘.๒.๓ จำนวนผล

สำหรับจำนวนผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ โดยมีการเก็บข้อมูลจำนวน ๑๓ ครั้งต่อรอบการปลูกต่อปี ดังตารางที่ ๕ พบว่า วิธีเกษตรกรจำนวนผลอยู่ระหว่าง ๑๐.๐๐-๑๓.๐๐ ผลต่อช่อ และมีจำนวนผลเฉลี่ยเท่ากับ ๑๑.๔๒ ผลต่อช่อ ในขณะที่การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีจำนวนผลอยู่ระหว่าง ๘.๐๐-๑๓.๐๐ ผลต่อช่อ และมีจำนวนผลเฉลี่ยเท่ากับ ๑๑.๒๓ ผลต่อช่อ โดยจำนวนผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ที่เกษตรกรเลือกใช้วิธีเกษตรกรมีแนวโน้มที่ใกล้เคียงกันกับการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ และมีค่าจำนวนผลเฉลี่ยที่ดีกว่า

ตารางที่ ๕ จำนวนผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล	จำนวนผลของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน (ผลต่อข้อ)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ย หมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน)	๑๓.๐๐	๑๓.๐๐
ครั้งที่ ๒ (อายุ ๕๑ วัน)	๑๓.๐๐	๑๒.๐๐
ครั้งที่ ๓ (อายุ ๕๘ วัน)	๑๒.๕๐	๑๓.๐๐
ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๐๕ วัน)	๑๒.๕๐	๑๒.๐๐
ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๑๒ วัน)	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐
ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๑๙ วัน)	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐
ครั้งที่ ๗ (อายุ ๑๒๖ วัน)	๑๑.๕๐	๑๑.๐๐
ครั้งที่ ๘ (อายุ ๑๓๓ วัน)	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐
ครั้งที่ ๙ (อายุ ๑๔๐ วัน)	๑๐.๐๐	๑๑.๐๐
ครั้งที่ ๑๐ (อายุ ๑๔๗ วัน)	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐
ครั้งที่ ๑๑ (อายุ ๑๕๔ วัน)	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐
ครั้งที่ ๑๒ (อายุ ๑๖๑ วัน)	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐
ครั้งที่ ๑๓ (อายุ ๑๖๘ วัน)	๑๐.๐๐	๘.๐๐
ค่าเฉลี่ย	๑๑.๔๒	๑๑.๒๓

๘.๒.๔ ผลผลิต

สำหรับผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน โดยมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตจำนวน ๑๓ ครั้งต่อการปลูกต่อปี ดังตารางที่ ๖ พบว่า วิธีเกษตรกร ได้ผลผลิตอยู่ระหว่าง ๓,๙๙๐.๐๐-๔,๑๘๐.๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ และมีผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ ๔,๐๕๙.๖๙ กิโลกรัมต่อไร่ ในขณะที่ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ได้ผลผลิตอยู่ระหว่าง ๔,๙๘๗.๐๐-๕,๐๙๘.๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ และมีผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ ๕,๐๕๔.๓๘ กิโลกรัมต่อไร่ โดยผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนที่เกษตรกรเลือกใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ได้ผลผลิตสูงกว่าวิธีเกษตรกร

ตารางที่ ๖ ผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล	ผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน (กิโลกรัมต่อไร่)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน)	๔,๑๘๐.๐๐	๕,๐๙๘.๐๐
ครั้งที่ ๒ (อายุ ๙๑ วัน)	๔,๑๒๐.๐๐	๕,๐๘๑.๐๐
ครั้งที่ ๓ (อายุ ๙๘ วัน)	๔,๐๗๕.๐๐	๕,๐๙๐.๐๐
ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๐๕ วัน)	๔,๐๗๐.๐๐	๕,๐๘๕.๐๐
ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๑๒ วัน)	๔,๐๖๕.๐๐	๕,๐๗๖.๐๐
ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๑๙ วัน)	๔,๐๕๕.๐๐	๕,๐๘๐.๐๐
ครั้งที่ ๗ (อายุ ๑๒๖ วัน)	๔,๐๔๘.๐๐	๕,๐๔๒.๐๐
ครั้งที่ ๘ (อายุ ๑๓๓ วัน)	๔,๐๕๖.๐๐	๕,๐๗๒.๐๐
ครั้งที่ ๙ (อายุ ๑๔๐ วัน)	๔,๐๔๒.๐๐	๕,๐๓๕.๐๐
ครั้งที่ ๑๐ (อายุ ๑๔๗ วัน)	๔,๐๓๖.๐๐	๕,๐๒๐.๐๐
ครั้งที่ ๑๑ (อายุ ๑๕๔ วัน)	๔,๐๒๙.๐๐	๕,๐๑๙.๐๐
ครั้งที่ ๑๒ (อายุ ๑๖๑ วัน)	๔,๐๑๐.๐๐	๕,๐๒๒.๐๐
ครั้งที่ ๑๓ (อายุ ๑๖๘ วัน)	๓,๙๙๐.๐๐	๔,๙๘๗.๐๐
ค่าเฉลี่ย	๔,๐๕๙.๖๙	๕,๐๕๔.๓๘

๘.๒.๕ ความหวานของผลผลิต

สำหรับความหวานของผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน โดยมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตจำนวน ๑๓ ครั้งต่อการปลูกต่อปี พร้อมทั้งวิเคราะห์ปริมาณความหวาน ดังตารางที่ ๗ พบว่า วิธีเกษตรกรมีความหวานของผลผลิตอยู่ระหว่าง ๘.๗๐-๑๐.๑๐ บริกซ์ และมีความหวานของผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ ๙.๕๒ บริกซ์ ในขณะที่ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีความหวานของผลผลิตอยู่ระหว่าง ๙.๑๐-๑๑.๙๐ บริกซ์ และมีความหวานของผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ ๑๐.๔๐ บริกซ์ โดยความหวานของผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนที่เกษตรกรเลือกใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีค่าที่วิเคราะห์ความหวานได้ความหวานที่หวานกว่าวิธีเกษตรกร

ตารางที่ ๗ ความหวานของผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน

ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล	ความหวานของผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน (บrix)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
ครั้งที่ ๑ (อายุ ๔๘ วัน)	๘.๗๐	๙.๑๐
ครั้งที่ ๒ (อายุ ๙๑ วัน)	๘.๙๐	๙.๔๐
ครั้งที่ ๓ (อายุ ๙๘ วัน)	๙.๒๐	๙.๗๐
ครั้งที่ ๔ (อายุ ๑๐๕ วัน)	๙.๔๐	๑๐.๘๐
ครั้งที่ ๕ (อายุ ๑๑๒ วัน)	๙.๖๐	๑๐.๕๐
ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๑๙ วัน)	๙.๗๐	๑๑.๒๐
ครั้งที่ ๗ (อายุ ๑๒๖ วัน)	๑๐.๑๐	๑๑.๙๐
ครั้งที่ ๘ (อายุ ๑๓๓ วัน)	๑๐.๐๐	๑๐.๙๐
ครั้งที่ ๙ (อายุ ๑๔๐ วัน)	๙.๕๐	๑๐.๗๐
ครั้งที่ ๑๐ (อายุ ๑๔๗ วัน)	๙.๗๐	๑๐.๕๐
ครั้งที่ ๑๑ (อายุ ๑๕๔ วัน)	๙.๘๐	๑๐.๗๐
ครั้งที่ ๑๒ (อายุ ๑๖๑ วัน)	๙.๕๐	๑๐.๓๐
ครั้งที่ ๑๓ (อายุ ๑๖๘ วัน)	๙.๗๐	๙.๕๐
ค่าเฉลี่ย	๙.๕๒	๑๐.๔๐

สามารถสรุปได้ว่า การเจริญเติบโตด้านความสูงของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนที่เกษตรกรเลือกใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ มีแนวโน้มความสูงที่สูงขึ้นเรื่อยๆ เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเกิดจากวัสดุปลูกที่มีส่วนผสมของปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ มีธาตุอาหารที่มีอินทรีย์วัตถุ มีธาตุอาหารรอง และจุลินทรีย์ที่เป็นต่อจุลินทรีย์ดินและพืช และสามารถปรับปรุงสมบัติทางกายภาพ ชีวภาพ ทางเคมีในวัสดุปลูกให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๘) และการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ แทนการให้น้ำด้วยน้ำเปล่าธรรมดา ที่มีกรดอินทรีย์ ฮอร์โมน และสารเสริมการเจริญเติบโต (สำนักนิเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๐) จึงทำให้ต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตและมีการตอบสนองที่ดี

อย่างไรก็ตาม จากการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนในสภาพโรงเรือนที่ทำการปลูกในระบบปิดเป็นแบบปลูกในโรงเรือน จะสามารถช่วยให้การควบคุมดูแลคุณภาพและผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนได้ง่ายขึ้น เช่น ใช้วิธีการในการปรุงแต่งดินปลูก การปรุงแต่งรสชาติผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนด้วยฮอร์โมน การควบคุมการให้น้ำ การควบคุมอุณหภูมิ การป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืช เป็นต้น สำหรับ

การศึกษานี้ได้มีการเปรียบเทียบ ๒ วิธีการ คือ วิธีการที่ ๑ วิธีเกษตรกร ใช้ปุ๋ยคอกปลูกลงดิน ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ลงดิน วิธีการที่ ๒ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ลงในตะกร้า แม้ว่าจำนวนผล และน้ำหนักผลในวิธีเกษตรกรจะมีแนวโน้มดีกว่าการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ แต่สำหรับผลผลิตและความหวานนั้นการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ให้ผลผลิต และมีความหวานที่มีแนวโน้มที่ดีกว่าวิธีเกษตรกร และการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ จะสามารถควบคุมผลผลิต และคุณภาพด้านความหวานซึ่งได้ผลผลิตสูงกว่าการศึกษาของวิชา จิรัจฉริยากุล (๒๕๕๓) ที่ได้ผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ ๒,๐๐๐-๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ที่สำคัญคือการใช้กากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุสำหรับปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ โดยในกระบวนการหมักปุ๋ยได้ใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรม คือ ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลัง ที่มีธาตุอาหารที่มีอินทรีย์วัตถุ มีธาตุอาหารรอง และจุลินทรีย์ที่เป็นต่อจุลินทรีย์ดินและพืช และสามารถปรับปรุงสมบัติทางกายภาพ ชีวภาพ ทางเคมีในดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช และยังสามารถทำให้เพิ่มผลผลิตได้ถึง ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๘) และจากการให้น้ำต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่โดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ เป็นตัวช่วยในการส่งเสริมการออกดอกและติดผล และมีฮอร์โมนที่ทำให้ความหวานของผลมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่หวานขึ้นอีกด้วย นอกจากจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านต้นทุนการผลิตแล้ว ยังได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

๘.๔ ผลการศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในสภาพโรงเรือน

สำหรับต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ในโรงเรือน พื้นที่ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ศึกษา ๒ วิธีการ คือ วิธีการที่ ๑ ใช้ปุ๋ยคอกปลูกลงดิน ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ลงดิน และวิธีการที่ ๒ ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ ในการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ ๑ ปี จะทำการปลูก ๑ รอบ ดังตารางที่ ๘ พบว่า วิธีเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรในพื้นที่รวมต้นทุนผันแปรต่อโรงเรือนมูลค่าผลผลิตเฉลี่ยต่อโรงเรือน และผลตอบแทนเหนือค่าใช้จ่ายผันแปรเท่ากับ ๓๕,๙๘๐.๕๕, ๔๔,๓๔๓.๗๖ และ ๘,๓๖๓.๒๑ บาทต่อโรงเรือน ตามลำดับ ส่วนใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ซึ่งเกษตรกรในพื้นที่รวมต้นทุนผันแปรต่อโรงเรือน มูลค่าผลผลิตเฉลี่ยต่อโรงเรือน และผลตอบแทนเหนือค่าใช้จ่ายผันแปรเท่ากับ ๔๒,๒๖๐.๙๖, ๗๑,๙๒๘.๐๐ และ ๒๙,๖๖๗.๐๔ บาทต่อโรงเรือนตามลำดับ จะเห็นได้ว่า การปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ วิธีการที่ใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ทำให้ได้ผลผลิต ราคาที่ขายผลผลิต และได้กำไรที่สูงกว่าวิธีเกษตรกร ซึ่งการที่เกษตรกรเลือกวิธีการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ ดังกล่าวทำได้ผลตอบแทนเหนือค่าใช้จ่ายผันแปรสูงกว่าการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ของเกษตรกรบ้านนางอย ตำบลเต่างอย อำเภอเต่างอย จังหวัดสกลนคร ที่ได้ผลตอบแทนเหนือค่าใช้จ่ายผันแปรเท่ากับ ๑๒,๙๐๐ บาทต่อไร่ จากการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับการใช้ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก และการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ ในการให้น้ำแก่ต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน่ สามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ และเกษตรกรได้นำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และวัสดุเหลือ

ใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ พร้อมทั้งยังทำให้ได้ผลผลิตมะเขือเทศพันธุ์เชอร์รี่ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยจากการปนเปื้อน คำนวณค่าต่อการลงทุน และยังปลอดภัยต่อผู้บริโภค รวมทั้งไม่เกิดมลพิษในสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ถ้าเกษตรกรมีการใช้วิธีการนี้ไปเรื่อยๆ ในทุกๆ ปี ทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต และเป็นการใช้วัสดุเหลือทิ้ง และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

ตารางที่ ๘ ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเฉลี่ยของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ชาลาริโน

รายการ	ค่าใช้จ่าย (บาทต่อไร่)	
	วิธีเกษตรกร	ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับ ปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑
๑. ค่าวัสดุ	๑๗,๗๓๐.๕๕	๒๒,๐๑๐.๙๖
- ค่าเมล็ดพันธุ์	๑,๖๒๐.๐๐	๑,๗๒๘.๐๐
- ค่าอุปกรณ์ปลูก	๕๐๐.๐๐	๑,๒๗๒.๐๐
- ค่าปุ๋ยคอก	๒,๐๐๐.๐๐	-
- ค่าปุ๋ยหมักจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑	-	๕,๐๐๐.๐๐
- ค่าน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒	-	๑,๐๐๐.๐๐
- ค่าชีวภัณฑ์	๑,๒๐๐.๐๐	๖๐๐.๐๐
- ค่าระบบน้ำ	๔๙๓.๑๕	๔๙๓.๑๕
- ค่าไฟฟ้า	๔๑๐.๙๖	๔๑๐.๙๖
- ค่าเสื่อมไร่	๑๑,๕๐๖.๘๕	๑๑,๕๐๖.๘๕
๓. ค่าแรงงาน	๑๘,๒๕๐.๐๐	๒๐,๒๕๐.๐๐
- ค่าจ้างเตรียมดิน	๑,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐
- ค่าจ้างปลูก	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐
- ค่าจ้างดูแลรักษา	๑๐,๕๐๐.๐๐	๑๐,๕๐๐.๐๐
- ค่าจ้างเก็บเกี่ยว	๕,๗๕๐.๐๐	๕,๗๕๐.๐๐
รวมต้นทุนผันแปร (บาท)	๓๕,๙๘๐.๕๕	๔๒,๒๖๐.๙๖
ผลผลิต (กิโลกรัมต่อไร่)	๓๑๒.๒๘	๓๘๘.๘๐
ราคาผลผลิต (บาท)	๑๔๒.๐๐	๑๘๕.๐๐
มูลค่าผลผลิต (บาทต่อไร่)	๔๔,๓๔๓.๗๖	๗๑,๙๒๘.๐๐
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท)	๘,๓๖๓.๒๑	๒๙,๖๖๗.๐๔

หมายเหตุ : ค่าเมล็ดพันธุ์มะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ชาลาริโนเมล็ดละ ๙ บาท ค่าชีวภัณฑ์ลิตรละ ๕๐ บาท

ค่าน้ำหมักชีวภาพลิตรละ ๑๓ บาท ค่าปุ๋ยหมักกิโลกรัมละ ๒.๕ บาท

ค่าปุ๋ยคอกกิโลกรัมละ ๕ บาท

๙. สรุปและข้อเสนอแนะ

๙.๑ สรุป

๙.๑ สรุป

๙.๑.๑ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของวัสดุปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือน

จากการนำเอาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์ คือ ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ เพื่อเป็นวัสดุปลูก ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังมีปริมาณธาตุอาหาร คือ ค่าความเป็นกรดเป็นด่างมีค่าเท่ากับ ๘.๑๐ ปริมาณอินทรีย์วัตถุมีค่าเท่ากับ ๒๐.๑๓ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจนมีค่าเท่ากับ ๑.๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสมีค่าเท่ากับ ๐.๒๑ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณโพแทสเซียมมีค่าเท่ากับ ๑.๐๔ เปอร์เซ็นต์ และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนเท่ากับ ๘.๓๘:๑ และปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ มีปริมาณธาตุอาหาร คือ ค่าความเป็นกรดเป็นด่างมีค่าเท่ากับ ๗.๕๐ ปริมาณอินทรีย์วัตถุมีค่าเท่ากับ ๒๕.๙๑ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจนมีค่าเท่ากับ ๑.๒๘ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสมีค่าเท่ากับ ๑.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณโพแทสเซียมมีค่าเท่ากับ ๑.๖๔ เปอร์เซ็นต์ และอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนเท่ากับ ๑๒.๐๐

๙.๑.๒ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และคุณภาพมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนในสภาพโรงเรือน

การเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโน ในวิธีการของเกษตรกร ความสูงครั้งสุดท้ายที่วัด คือ ครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน) มีความสูงเท่ากับ ๓๙๑.๓๐ เซนติเมตร และการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ ในครั้งที่ ๖ (อายุ ๑๖๘ วัน) มีความสูงเท่ากับ ๔๐๙.๑๐ เซนติเมตร การที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ มีการเจริญเติบโตในด้านความสูงต้นในทิศทางที่สูงกว่า และสูงขึ้นเรื่อยๆ ไปในทิศทางที่ดี ที่ต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเร่งการเจริญเติบโต และมีการตอบสนองที่ดี

แนวทางในการควบคุมผลผลิตและคุณภาพของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนที่มีการปลูกในโรงเรือน ๒ วิธีการ คือ วิธีการที่ ๑ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยคอกเป็นวัสดุปลูก ส่วนการให้น้ำเป็นการใช้น้ำเปล่าธรรมดา และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนลงดิน และวิธีการที่ ๒ การใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ ส่วนการให้น้ำโดยการใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๒ และทำการปลูกต้นมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนลงในตะกร้า โดยวิธีเกษตรกรมีน้ำหนักของผลมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนเท่ากับ ๑๐.๘๕ กรัมต่อผล จำนวนผลเท่ากับ ๑๑.๔๒ ผลต่อช่อ ผลผลิตเท่ากับ ๔,๐๕๙.๖๙ กิโลกรัมต่อไร่ และความหวานของผลผลิตเท่ากับ ๙.๕๒ บริกซ์ และการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๐.๕๙ กรัมต่อผล จำนวนผลเท่ากับ ๑๑.๒๓ ผลต่อช่อ ผลผลิตเท่ากับ ๕,๐๕๔.๓๘ กิโลกรัมต่อไร่ และความหวานของผลผลิตเท่ากับ ๑๐.๔๐ บริกซ์ จากการที่เกษตรกรเลือกใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ ซึ่งปุ๋ยหมักจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๑ สามารถทำให้เพิ่มผลผลิตได้ถึง ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ และน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งซุเปอร์ พด.๒ ช่วยในการส่งเสริมการออกดอกและติดผล และมีฮอร์โมนที่เพิ่มความหวานให้แก่ผลผลิต จึงทำให้ได้ผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโรโนมีผลผลิต มีคุณภาพดีขึ้นด้วย

๙.๑.๔ ศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนในสภาพโรงเรือน

ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนในสภาพโรงเรือน วิธีเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรมีต้นทุน มูลค่าผลผลิต และกำไรเท่ากับ ๓๕,๙๘๐.๕๕, ๔๔,๓๔๓.๗๖ และ ๘,๓๖๓.๒๑ บาทต่อโรงเรือน ตามลำดับ ส่วนการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่ง ชุปเปอร์ พด.๑ เกษตรกรมีต้นทุน มูลค่าผลผลิต และกำไรเท่ากับ ๔๒,๒๖๐.๙๖, ๗๑,๙๒๘.๐๐ และ ๒๙,๖๖๗.๐๔ บาทต่อโรงเรือน ตามลำดับ เกษตรกรได้นำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ พร้อมทั้งยังทำให้ได้ผลผลิตมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโน ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยจากการปนเปื้อน คุ่มค่าต่อการลงทุน และยังปลอดภัยต่อผู้บริโภค รวมทั้งไม่เกิดมลพิษในสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ถ้าเกษตรกรมีการใช้วิธีการนี้ไปเรื่อยๆ ในทุกๆ ปี ทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต และเป็นการใช้วัสดุเหลือทิ้ง และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

๙.๒ ข้อเสนอแนะ

๙.๒.๑ ควรทำการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารของน้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งชุปเปอร์ พด.๒ เพิ่มเติมอีกด้วย เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลสำหรับนำไปวางแผนการการควบคุมการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนต่อไป

๙.๒.๒ ในการเตรียมการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาริโนเกษตรกรควรมีความพิถีพิถัน ความใส่ใจ และความรอบรอบในการเตรียมดินปลูกให้สะอาดปราศจากโรคพืช และการปนเปื้อนของสารเคมีให้มากที่สุด

๙.๒.๓ ควรแนะนำและมีการส่งเสริมให้เกษตรกรได้เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชุปเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก และการให้น้ำโดยใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งชุปเปอร์ พด.๒ ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรสามารถลดปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมี และลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี และเกษตรกรสามารถใช้วัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙.๒.๔ ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลสำเร็จของเกษตรกรที่มีการใช้ปุ๋ยหมักจากกากมันสำปะหลังร่วมกับปุ๋ยหมักจากสารเร่งชุปเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก และการให้น้ำโดยใช้น้ำหมักชีวภาพจากสารเร่งชุปเปอร์ พด.๒ ให้แก่เกษตรกรในชุมชน ชุมชนใกล้เคียง หรือผู้ที่สนใจได้ทราบและมีความรู้ทางด้านนี้เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติในพื้นที่ของตนเองในการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และได้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น

๙.๒.๕ ควรมีการติดตามประเมินผล โดยติดตามเป็นระยะเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนแนวทางแก้ไข ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการขยายผลสู่พื้นที่อื่นๆ ต่อไป

๑๐. ประโยชน์ที่ได้รับ

๑๐.๑ เกษตรกรได้แนวทางในการเพิ่มการเจริญเติบโต การควบคุมคุณภาพและผลผลิตของมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโน เนื่องจากการใช้การใช้น้ำมันสำหรับปลูกและผลผลิตจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๑ เป็นวัสดุปลูก และการให้น้ำโดยใช้หมักชีวภาพจากสารเร่งซูเปอร์ พด.๒ มีแนวโน้มในการเพิ่มการเจริญเติบโต การควบคุมคุณภาพและให้ผลผลิตที่สูงขึ้น

๑๐.๒ ได้แนวทางในการส่งเสริมให้เกษตรกรเกิดความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำเกษตรอินทรีย์ โดยการใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในท้องถิ่นนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ และยังเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเกษตรกรและบุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถนำไปปรับใช้ในพื้นที่ของตนเองได้

๑๐.๓ ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีความปลอดภัย สามารถเพิ่มผลผลิตพืชให้เกิดการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูงสุด

๑๐.๔ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาต่อยอดในการขับเคลื่อนเพื่อเป็นการทำการเกษตรแบบอินทรีย์ให้ประสบผลสำเร็จ โดยการนำปัจจัยการผลิตที่อยู่บนพื้นฐานเกษตรอินทรีย์มาใช้ในการปลูกมะเขือเทศเชอร์รี่พันธุ์ซาลาโนที่มีศักยภาพเพื่อให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตได้

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางจิตรทิวา เหลืองวิเศษ)

ผู้เสนอผลงาน

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นายพนมมา ทงบ่อ)

ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

ลงชื่อ.....

(นายศรจิตร์ ศรีณรงค์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๔

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

ข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ของ นางจิตติวาทา เหลืองวิเศษ

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๗๑๓
สถานีพัฒนาที่ดินอำนาจเจริญ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๔

เรื่อง แนวทางการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการ
รับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ของจังหวัดอุบลราชธานี

หลักการและเหตุผล

เกษตรอินทรีย์ คือ การทำการเกษตรด้วยหลักธรรมชาติที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี และเน้นการหลีกเลี่ยงจากการปนเปื้อนสารเคมีทั้งจากดิน น้ำ และอากาศ เพื่อเป็นแนวทางการผลิตที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพ และความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ ในระบบนิเวศ รวมถึงการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับคืนสู่สมดุลธรรมชาติ โดยไม่ใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี สารสังเคราะห์ ซึ่งตรงกับกระแสโลกในปัจจุบันที่เน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน และเน้นความปลอดภัยของผลผลิตที่จะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค และในภาวะปัจจุบันกระแสความตื่นตัวด้านเกษตรอินทรีย์ได้แพร่หลายและกระจายอย่างรวดเร็วในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่มีความเจริญแล้ว ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากได้เห็นพิษภัยของสารเคมีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสารเคมีที่ใช้ในการเกษตรหรือกิจการอื่นๆ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อดิน แหล่งน้ำและสภาพแวดล้อมและเกิดพิษภัยอันตรายต่อชีวิตมนุษย์และสิ่งแวดล้อมทั้งมวล และการทำเกษตรอินทรีย์ยังความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีเป้าหมายในการพัฒนา คือ ให้มีการเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า ๖๐๐,๐๐๐ ไร่ พร้อมทั้งเพิ่มจำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรอินทรีย์ไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ราย และเพิ่มสัดส่วนตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ในประเทศต่อตลาดส่งออกโดยมีสัดส่วนตลาดในประเทศร้อยละ ๔๐ ต่อตลาดส่งออกร้อยละ ๖๐ เพื่อให้เกิดการยกระดับกลุ่มเกษตรอินทรีย์วิถีพื้นบ้านให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ จึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตพืชปลอดภัยต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมทั้งสิ่งแวดล้อม และยังมีเป้าหมายในการพัฒนาสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้มาตรฐานโดยมีเป้าหมายรวม ๔ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ จำนวน ๑ ล้านไร่ โดยได้กำหนดจุดยืนในการพัฒนา คือ ศูนย์กลางของนวัตกรรมเกษตรแปรรูป และเกษตรอินทรีย์

สำหรับระบบการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม (PGS) ถือว่าเป็นการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์รูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับเกษตรกรที่ทำการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ โดยมุ่งเน้นให้เกษตรกรเป็นศูนย์กลางการผลิตของตนเอง เป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้กับชุมชน รวมทั้งให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบรับรอง อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกและความภาคภูมิใจในการผลิตอาหารที่ปลอดภัย นำไปสู่การทำเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืน เกิดการเรียนรู้ในการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้วยเหตุนี้ จึงได้คิดหาแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ของจังหวัดอุบลราชธานี ในเรื่องของการทำ

การเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์เพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) เพื่อให้เกษตรกรได้เล็งเห็นความสำคัญในการทำการเกษตรที่ปลอดภัยและเห็นความสำคัญของการได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ซึ่งระบบการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม (PGS) เป็นอีกหนึ่งทางเลือกของเกษตรกรในการเลือกมาตรฐานการรับรองสินค้าเกษตรที่ไม่เพียงเป็นกลไกการผลิตเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค สนับสนุนการตลาดของเกษตรกรเท่านั้น ระบบการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม (PGS) ยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่มเกษตรกร โดยมีองค์ประกอบด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน การสร้างความสัมพันธ์ที่เท่าเทียม การสร้างความไว้วางใจกัน การมีส่วนร่วม การสร้างความโปร่งใส และเมื่อเกษตรกรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) แล้วนั้น ส่งผลให้เกษตรกรมีความรู้สึกถึงความปลอดภัยและมีความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตร ที่ส่งผลต่อสุขภาพที่ดี และเป็น การสร้างความมั่นใจว่าทุกขั้นตอนของการผลิต การแปรรูป และการจัดการนั้นเป็นการทำงานที่พยายาม อนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาคุณภาพของผลผลิตให้เป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิมมากที่สุด

บทวิเคราะห์/ แนวความคิด/ข้อเสนอแนะ

บทวิเคราะห์

ปัญหาสำคัญของการทำการเกษตรในจังหวัดอุบลราชธานี คือ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการใช้ ปุ๋ยเคมีและสารเคมีกันอย่างแพร่หลาย เมื่อทำการเกษตรในแต่ละครั้งเกษตรกรส่วนใหญ่จะไม่ได้ให้ความสำคัญ ไม่ได้คำนึง หรือไม่ได้สนใจในเรื่องของคำแนะนำ วิธีการใช้สารเคมี และปุ๋ยเคมีเพียงแต่อย่างใด เกษตรกรจะเกิดการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับการสร้างความเจริญเติบโต เพิ่มผลผลิตพืช และการใช้สารเคมีในการ ป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามความต้องการของตนเองและความเคยชินที่ได้ปฏิบัติมาโดยตลอด จึงทำให้เกิด ปัญหามลพิษและสารตกค้างในดินเป็นจำนวนมาก ส่งผลทำให้ดินเกิดความเสื่อมโทรม จุลินทรีย์ที่มี ประโยชน์ในดินได้ตายลง จึงทำให้เกษตรกรลงทุนซื้อปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น ปุ๋ยเคมีสำหรับการสร้างความ เจริญเติบโต เพิ่มผลผลิตพืช และสารเคมีในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและกำจัดวัชพืช ในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นทุกๆ ครั้งที่มีการปลูกพืช ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ผลผลิตที่ขายได้ไม่คุ้มค่าต่อการทุน ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินอย่างไม่ถูกต้องตาม หลักวิชาการ รวมทั้งเกษตรกรยังไม่มีองค์ความรู้เรื่องของการทำการเกษตรอินทรีย์ ดังนั้นควรมีการพัฒนา องค์ความรู้ของเกษตรกรให้เพิ่มพูนมากขึ้น โดยการสนับสนุนพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์เพื่อเข้าสู่ การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ซึ่งกระบวนการรับรองมาตรฐานด้วย ระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) นั้น ถือว่าเป็นระบบการรับรองที่เน้นให้เกษตรกรรายย่อยเกิด การรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน โดยสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ จะต้องเป็นคนตรวจรับรองกันเองภายในกลุ่ม ถือว่าเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยมี หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน คอยให้คำปรึกษา และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาของจังหวัด อุบลราชธานีนั้น พบว่า กลุ่มเกษตรอินทรีย์ PGS ยังไม่มีเกษตรกรที่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐาน (กลุ่มขั้นที่ ๓ ผ่านการรับรองมาตรฐาน) ทั้งนี้อาจเนื่องจากสภาพพื้นที่ของเกษตรกรไม่เอื้อต่อการทำเกษตรอินทรีย์ ที่ เกิดจากการตกค้างของปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและวัชพืชต่างๆ และมีข้อจำกัดหลายอย่างในการ ปฏิบัติเพื่อให้ได้การรับรอง ปัจจัยที่ใช้สำหรับการผลิตไม่เพียงพอ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกภายในกลุ่มขาด ความเข้มแข็ง และขาดองค์ความรู้ในเรื่องการทำการเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบ การรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ทั้งในภาคทฤษฎี และการนำไปปฏิบัติปรับใช้ในพื้นที่ทำการเกษตร จึงทำให้การดำเนินการขับเคลื่อนและการขยายผลของเครือข่ายเกษตรอินทรีย์นั้นไม่ได้ผล และไม่มี

ประสิทธิภาพ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้แก่กลุ่มเกษตรกรยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน ของกระบวนการตรวจรับรองมาตรฐานแบบมีส่วนร่วม (PGS) อีกด้วย

หลักสำคัญที่จะนำไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น โดยต้องมุ่งเน้นให้เกษตรกรในจังหวัด อุบลราชธานี ได้รับความรู้ในเรื่องการทำการเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการ รับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี สำนักงานพัฒนา ที่ดินเขต ๔ ร่วมกับมูลนิธิเกษตรอินทรีย์ไทยและหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องดำเนินการขับเคลื่อน การถ่ายทอดองค์ความรู้ สนับสนุนให้แก่กลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมและเต็มใจเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ (PGS) การสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรด้านการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความเหมาะสม กับการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ การถ่ายทอดองค์ความรู้การเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐาน ด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) การสนับสนุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่จำเป็น ซึ่งมี เจ้าหน้าที่ของสถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี เป็นที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ และต้องดำเนินการส่งเสริมให้ กลุ่มเกษตรกรได้รับความรู้ และได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม (PGS) ให้มาก ที่สุด เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการผลิตให้สูงขึ้น

แนวความคิด

แนวความคิดในเรื่องของแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรเรื่องเกษตร อินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ของจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่ง ในปัจจุบันเกษตรกรยังขาดความมั่นใจ ขาดข้อมูลด้านวิชาการ ขาดองค์ความรู้ที่ถูกต้องที่จะนำไปปฏิบัติใช้ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรที่ต้องอาศัย องค์ประกอบหลายอย่าง คือ

- ต้องดำเนินการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมและเต็มใจในการทำเกษตรอินทรีย์เข้า สู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) การสนับสนุนการช่วยเหลือด้านการ ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะกับการผลิตพืชชนิดต่างๆ ในระบบเกษตรอินทรีย์จังหวัดอุบลราชธานี

- การจัดกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์เพื่อให้ได้ มาตรฐานให้แก่เกษตรกรที่สนใจ โดยผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ การสร้างกลุ่มไลน์ การสร้าง page กลุ่มเกษตร อินทรีย์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มเกษตรกรผ่านสื่อเหล่านี้ ให้แพร่หลาย

- เน้นให้เกษตรกรในฐานะผู้ผลิตคำนึงถึงสำคัญในการทำการเกษตรที่ปลอดภัยและเห็น ความสำคัญของการได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค มีความรู้สึกรัก ถึงความปลอดภัยและมีความเชื่อมั่นในสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการขยายพื้นที่เพื่อผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มมาก ขึ้น

- ต้องจัดกิจกรรมให้มีการศึกษาดูงานแปลงเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ และให้เกษตรกรได้เห็นภาพในลักษณะจริง เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจที่จะทำเกษตร อินทรีย์

- เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงจะต้องให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง

- สนับสนุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตรให้เพียงพอกับจำนวนสมาชิก โดยสนับสนุนการจัดตั้ง ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์ ส่งเสริมการรวมกลุ่ม

- การบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องโดยจะต้องมีการจัดให้มีผู้ผลิตพบผู้บริโภค ผู้บริโภคพบเกษตรกรตัวจริง เพื่อสร้างการรับรู้ สร้างแรงบันดาลใจ โดยการออกจำหน่ายสินค้าเกษตร อินทรีย์กับหน่วยงานราชการต่างๆ

- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้สู่เกษตรกรโดยการฝึกอบรม จัดหมายข่าว หรือวิทยุชุมชน
- เน้นการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อส่งเสริมให้เกิดการตลาดต้นทุนในการผลิตเพราะสามารถจัดซื้อวัสดุการเกษตรได้ในราคาที่ถูกลงกว่าท้องตลาด การเพิ่มศักยภาพการผลิต อีกทั้งเป็นการรวมกลุ่มขายผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้ได้ราคาที่เหมาะสมต่อการ และสามารถอยู่รอดได้

- เพิ่มช่องทางการตลาดด้วยการสร้างแบรนด์และการแปรรูปผลผลิต เป็นการเปิดช่องทางการตลาดใหม่ๆ ที่กว้างขึ้น โดยอาศัยหน่วยงานของรัฐมาช่วยในด้านการนำเสนอสินค้าในพื้นที่ต่างๆ ที่มีความต้องการ การสร้างแบรนด์ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่มีความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะ

สำหรับแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรเรื่องเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) ของจังหวัดอุบลราชธานี จะต้องมีการวางแผนการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาประยุกต์ใช้กับการผลิตพืชที่เป็นแบบเกษตรอินทรีย์ให้เกิดความเหมาะสมที่สุด โดย

- หน่วยงานราชการและหน่วยงานภาคีทุกภาคส่วน ต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรเรื่องเกษตรอินทรีย์เข้าสู่การรับรองมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS) โดยต้องมีการกำหนดกิจกรรม วิธีการดำเนินงาน เป้าหมายในการดำเนินการอย่างชัดเจน ที่จะสามารถตรวจสอบได้และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ต้องมาจากความต้องการของเกษตรกร โดยกำหนดขั้นตอนของการดำเนินการซึ่งเกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันและพร้อมที่จะได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้

- สำหรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย จะต้องเข้ามาร่วมกันพัฒนา โดยเป็นการให้ความรู้ที่ถูกต้อง รู้ลึก รู้จริง มีทัศนคติในเชิงบวกในการพัฒนา ซึ่งจะเกิดขึ้นในรูปของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานในพื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งในมิติของเกษตรกรผู้ผลิต เจ้าหน้าที่ และผู้บริโภค

- ต้องมีการสร้างความต่อเนื่องของการพัฒนาองค์ความรู้และการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการและหน่วยงานภาคีให้ชัดเจนในทุกเรื่อง เช่น องค์ความรู้ด้านวิชาการ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ปัจจัยการผลิต เป็นต้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เกษตรกรมีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ และให้ความสำคัญในการทำการเกษตรที่ปลอดภัย และการได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของสินค้าเกษตรมากขึ้น

๒. เกษตรกรสามารถพัฒนาศักยภาพการผลิตให้เกิดการรับรองมาตรฐานเข้าสู่การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ PGS เพิ่มมากขึ้น

๓. ระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วม (PGS) ทำให้เกษตรกรได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทัศนคติมากขึ้น เป็นกระบวนการที่ให้เกิดการรวมกลุ่มทำให้เกษตรกรมีความภูมิใจในสิ่งที่ทำและเป็นแรงผลักดันในการพัฒนามาตรฐานของสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น

๔. เกษตรกรเข้าใจถึงความสำคัญของการทำการเกษตรอินทรีย์ ส่งผลให้เกษตรกรหันมาผลิตสินค้าเกษตรสู่วิถีการเกษตรแบบปลอดภัยมากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างค่านิยมและพันธะสัญญาทางใจให้กับเกษตรกร ได้ตระหนักถึงบทบาทคุณค่าในตนเอง ซึ่งนำไปสู่หนทางเกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืนจนกระทั่งผลิตสินค้าเกษตรสู่ผู้บริโภคให้เกิดความเชื่อมั่นในสินค้า

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจในการทำการเกษตรแบบอินทรีย์ และสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้ที่มีความสนใจได้

๒. เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเข้าสู่การผลิตมาตรฐานด้วยระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (PGS)

๓. เกษตรกรได้ผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรให้มีราคาสูงขึ้น ส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น มีช่องทางในการจำหน่ายสินค้าเกษตรที่หลากหลายมากขึ้น

๔. เกษตรกรสามารถทำการเกษตรในพื้นที่ของตนเองได้อย่างยั่งยืน และมีทางเลือกที่หลากหลายในการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร โดยการใช้หลักการทำการเกษตรที่ปลอดภัย และสามารถแก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตรที่มีสารเคมีตกค้าง

๕. ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และพื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอุบลราชธานี มีการขยายผล และมีปริมาณพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

ลงชื่อ.....

(นางจิตรติวา เหลืองวิเศษ)

ผู้เสนอแนวคิด

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

ความเห็นของผู้บังคับบัญชาระดับกอง หรือสำนัก

(ระบุความเห็น)

- เห็นสมควรให้รับทราบ และดำเนินการต่อไป
เพื่อแล้วเสร็จในเร็ววัน

ลงชื่อ

(นายศรีจิตร ศรีณรงค์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๔

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔